

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 24. februar 2012

Under henvisning til Folketingets brev af 16. februar 2012 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. S S 2237, stillet af Karina Adsbøl (DF).

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk
www.sm.dk

CHS/ J.nr.

Spørgsmål nr. S 2237:

"Hvad er ministerens holdning til at udstyre demente personer med en GPS-sender, og påtænker ministeren at tage initiativ til at indføre en GPS-ordning, således at det bliver muligt at opspore demente personer, der forvilder sig bort fra deres hjem?"

Svar:

Jeg mener, at det giver rigtig god mening at bruge GPS-system til en person med en demenssygdom, hvis sygdommen medfører, at den pågældende ikke er i stand til at klare sig selv, og hvor der er risiko for, at vedkommende fx ved at forlade sin bolig udsætter sig selv eller andre for at lide personska- de. Og de muligheder findes heldigvis allerede i dag. I 2010 vedtog et stort flertal i Folketinget – heriblandt også DF – en lempelse af servicelovens regler for at anvende personlige alarm- og pejlesystemer. De lempede regler betyder, at personer, der ikke modsætter sig, eller personer, som ikke kan give et informeret samtykke, vil kunne tildeles fx en GPS-sender som led i den almindelige pleje og omsorg. Beslutningen kan træffes af fx personalet eller forstanderen for plejehjemmet eller på samme måde, som man ellers i kommunen har truffet beslutning om kompetencefordelingen. Hvis en de- ment person direkte modsætter sig anvendelsen af en GPS eller andet alarm- eller pejlesystem, vil kommunalbestyrelsen kunne træffe afgørelse om anvendelse af alarm- eller pejlesystemet for en tidsbegrænset periode.

De lempede regler trådte i kraft 1. juli 2010. Som det fremgår af lovforslaget, vil der i 1. halvår af 2013 blive gennemført en undersøgelse af, hvilke æn- dringer i praksis reglerne har givet anledning til. Jeg vil derfor afvente denne undersøgelse, inden jeg vurderer behovet for eventuelle nye initiativer.

Karen Hækkerup

/ Eva Pedersen